

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक एकावन्न

पालमोनी: दानियेल आणि प्रकटीकरण यांतील काळ व भाषेच्या अधिपतीचे उलगडणे

Jeff Pippenger

2024-01-15

दानियेल अध्याय आठ, वचने तेरा आणि चौदा यांतील “बोलणारा तो एक विशिष्ट संत” हा पालमोनी म्हणून ख्रिस्त आहे. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात ख्रिस्ताची ओळख अल्फा आणि ओमेगा अशी दिली आहे; आणि इतर अद्भुत सत्यांबरोबरच, यामुळे ख्रिस्त हा अद्भुत भाषाशास्त्रज्ञ असल्याचेही दर्शविले जाते; तसेच दानियेल आणि प्रकटीकरण ही पुस्तके मिळून ख्रिस्तास काळ आणि भाषा यांचा अधिपती म्हणून प्रस्तुत करतात. पालमोनी (गुपितांचा गणनाकर्ता) म्हणून ख्रिस्ताने आपल्या स्वभावाचा तो गुणधर्म त्या दोन वचनांमध्ये प्रकट करणे—जी अॅडव्हेंटिझमच्या मध्यवर्ती स्तंभाची स्थापना करतात—याचे महत्त्व आणि गूढता समजून घेणे मानवी क्षमतेपलीकडचे आहे; परंतु गुपितांचा गणनाकर्ता ज्या गुपिते प्रकट करण्याचे निवडतो, ती ओळखणे आणि त्यांचे समर्थन करणे ही आपली जबाबदारी आहे.

गुप्त गोष्टी परमेश्वर आपल्या देवाच्या अधीन आहेत; परंतु ज्या गोष्टी प्रकट झाल्या आहेत त्या आमच्या व आमच्या संततीच्या सदैवच्या आहेत, जेणेकरून आम्ही या नियमशास्त्रातील सर्व वचने पाळावीत. अनुवादविवरण 29:29.

उघड करण्यात आलेले एक गूढ असे आहे की, रहस्यांचा गणक (पालमोनी) हाच “तो बोलणारा एक पवित्रजन” आहे; आणि ज्या दोन वचनांमध्ये तो स्वतःला प्रकट करतो, त्यांमध्ये अॅडव्हेंटिझमचा मध्यवर्ती स्तंभ ओळखला जातो. त्या दोन वचनांमध्ये अद्भुत गणकाने त्या “ज्ञानवृद्धी”ची ओळख करून दिली आहे, जी त्याने, यहुदाच्या कुळातील सिंंह या नात्याने, १७९८ मध्ये उघड केली. त्या दोन वचनांमध्ये, मिलरच्या स्वप्नातील रत्ने, जी त्या “ज्ञानवृद्धी”चे प्रतिनिधित्व करतात, पालमोनीच्या हाताच्या निर्देशानाने, हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांवर प्रकाशित करण्यात आली.

मग मी एका पवित्राला बोलताना ऐकले; आणि जो पवित्र बोलत होता, त्या एका विशिष्ट पवित्राला दुसऱ्या पवित्राने म्हटले, “नित्य अर्पणाविषयी, आणि उजाड करणाऱ्या अपराधाविषयीचे दर्शन किती काळपर्यंत राहिल, ज्यायोगे पवित्रस्थान आणि सैन्य या दोन्ही गोष्टी पायाखाली तुडविल्या जातील?” आणि त्याने मला म्हटले, “दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल.” दानियेल 8:13, 14.

दानीएलाने बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचे भविष्यदर्शी दर्शन प्राप्त केल्यानंतर, आणि मग तेराव्या व चौदाव्या वचनांतील स्वर्गीय संवाद ऐकल्यानंतर, त्याने त्या “दर्शनाचा” अर्थ समजून घेण्याचा प्रयत्न केला.

आणि असे घडले की, मी, म्हणजे मी दानियेल, हे दर्शन पाहिल्यावर त्याचा अर्थ जाणून घेण्याचा प्रयत्न करीत असता, पाहा, माझ्यासमोर मनुष्याच्या स्वरूपाचा एक उभा होता. आणि मला उलईच्या काठांदरम्यानून मनुष्याचा आवाज ऐकू आला; त्याने हाक मारून म्हटले, “गॅब्रिएल, या मनुष्याला हे दर्शन समजावून सांग.” दानियेल 8:15, 16.

दानिएल ज्या “दृष्टान्ताचा” अर्थ समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत आहे तो “chazon” दृष्टान्त आहे; परंतु गॅब्रिएलला दानिएलास समजावून सांगण्याची जी आज्ञा देण्यात आली आहे, ती “mareh” दृष्टान्ताबद्दल आहे. प्रत्येक तथ्याला त्याचे महत्त्व आहे; आणि हे तथ्य दुर्लक्षित झाल्यास, या उताऱ्याची रचना व अभिकल्पना मुळातच नष्ट होते. पंधराव्या वचनात, जेव्हा दानिएल “chazon” दृष्टान्त समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत असतो, तेव्हा “mareh” अदृश्य असतो, तरीही तो दर्शविला गेलेला असतो; कारण “मनुष्याच्या स्वरूपात” (गॅब्रिएल) या ठिकाणी इब्री शब्द “mareh” याचा अनुवाद “स्वरूप” असा केला आहे. पंधराव्या वचनात “दृष्टान्त” असा अनुवाद केलेले हे दोन्ही शब्द उपस्थित आहेत. पंधराव्या वचनात दानिएल “chazon” समजून घेण्याचा प्रयत्न करतो; परंतु सोळाव्या

वचनात पलमोनी गॅब्रिएलला दानिएलास “mareh” समजावून सांगण्याची आज्ञा करतो. या दोन वचनांची रचना हेतुपूर्वक आहे, आणि ती या दोन शब्दांतील संबंध तसेच भेद यांवर भर देते.

पालमोनी हाच तो आहे जो गॅब्रिएलला दानियेलास “mareh” समजावून सांगण्याची आज्ञा करतो; कारण जो गॅब्रिएलला आज्ञा करतो तोच तो आहे जो पाण्यावर उभा आहे, आणि गॅब्रिएलने त्याचा आवाज ऐकला, “उलईच्या तीरांमध्ये मनुष्याचा आवाज.” तीरांमध्ये वाहणारी ती उलई नदीच आहे, आणि शास्त्रांमध्ये पाण्यावर उभा असणारा तो ख्रिस्तच आहे. या तथ्याबरोबरच हेही तथ्य आहे की ख्रिस्त, प्रधानदूत म्हणून, तोच आहे जो देवदूतांना आज्ञा करतो. तीरांमधील आवाज हा तेराव्या वचनातील “त्या एका पवित्राचा” आवाज आहे, आणि गॅब्रिएलला दानियेलास “mareh” दृष्टान्त समजावून सांगण्याची आज्ञा करणारे ते त्याचेच वचन आहे. दानियेलाच्या बाराव्या अध्यायात, ख्रिस्त पुन्हा एकदा नदीच्या तीरांमध्ये आहे. बाराव्या अध्यायात तो तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेला आहे, आणि जो सर्वकाळ जिवंत आहे त्याची शपथ घेतो.

परंतु तू, हे दानिएल, अंतकाळापर्यंत ही वचने बंद करून ठेव आणि हे पुस्तक मुद्रांकित करून ठेव; अनेक जण इकडेतिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल. मग मी दानिएल पाहिले, आणि पाहा, इतर दोन जण उभे होते, एक नदीच्या तीराच्या या बाजूस आणि दुसरा नदीच्या तीराच्या त्या बाजूस. आणि एकाने नदीच्या पाण्यावर असलेल्या तागवस्त्रे परिधान केलेल्या पुरुषाला विचारले, “या अद्भुत गोष्टींचा शेवट होईपर्यंत किती काळ लागेल?” तेव्हा मी नदीच्या पाण्यावर असलेल्या तागवस्त्रे परिधान केलेल्या पुरुषाचे बोलणे ऐकले; त्याने आपला उजवा हात आणि डावा हात आकाशाकडे उचलून, जो सर्वकाळ जिवंत आहे त्याची शपथ घेऊन म्हटले की, “एक काळ, दोन काळ, आणि अर्धा काळ” इतका अवधी असेल; आणि पवित्र लोकांची शक्ती चुरडून टाकण्याचे कार्य पूर्ण झाल्यावर, या सर्व गोष्टी पूर्ण होतील. दानिएल 12:4-7.

जो पुरुष “तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेला होता, जो नदीच्या पाण्यावर होता,” त्याने “आपला उजवा हात आणि डावा हात स्वर्गाकडे उचलला, आणि जो सर्वकाळ जिवंत आहे त्याची शपथ घेतली,” आणि तो हाच तोच पुरुष आहे, ज्याने आठव्या अध्यायात गॅब्रिएलाला आज्ञा केली. प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायात, ख्रिस्तानेही आपला हात उचलला आणि जो सर्वकाळ जिवंत आहे त्याची शपथ घेतली; परंतु तेथे तो पाण्यावर आणि पृथ्वीवर दोन्ही ठिकाणी उभा आहे.

आणि मी जो देवदूत समुद्रावर व पृथ्वीवर उभा असलेला पाहिला, त्याने आपला हात स्वर्गाकडे उचलला, आणि जो युगानुयुग जिवंत आहे, ज्याने स्वर्ग, व त्यातील गोष्टी, पृथ्वी, व तिच्यातील गोष्टी, आणि समुद्र, व त्यातील गोष्टी निर्माण केल्या, त्याची शपथ घेऊन म्हणाला की, आता पुढे विलंब राहणार नाही. प्रकटीकरण 10:5, 6.

प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायातील सामर्थ्यवान देवदूत हा पलमोनी आहे, ज्याने आठव्या अध्यायात नदीच्या दोन्ही काठांमधून गॅब्रिएलशी संवाद साधला होता, आणि बाराव्या अध्यायात “अद्भुत गोष्टींचा” “अंत” केव्हा होईल हे दर्शविले होते. प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायात तोच “सिंहाप्रमाणे” गर्जला, कारण तेथे तो यहूदाच्या वंशाचा सिंह म्हणून प्रतिनिधित्व केलेला आहे.

आणि ज्येष्ठांपैकी एक मला म्हणाला, रडू नकोस; पाहा, यहूदाच्या वंशाचा सिंह, दावीदाचे मूळ, पुस्तक उघडण्यास आणि त्यावरील सात शिक्के सोडविण्यास विजयी झाला आहे. आणि मी पाहिले, आणि पाहा, सिंहासनाच्या मध्यभागी आणि त्या चार प्राण्यांच्या मध्यभागी, तसेच ज्येष्ठांच्या मध्यभागी, जणू वध केले गेले होते असे एक कोकरू उभे होते; त्याला सात शिंगे आणि सात डोळे होते; हेच देवाचे सात आत्मे आहेत, जे संपूर्ण पृथ्वीवर पाठविले गेले आहेत. आणि तो आला व सिंहासनावर बसलेल्याच्या उजव्या हातातून ते पुस्तक घेतले. प्रकटीकरण 5:5-7.

यहूदाच्या वंशाचा सिंह म्हणून, ख्रिस्त तो कोकरू आहे ज्याने सात मोहोरांनी बंद केलेले पुस्तक उघडण्यासाठी विजय मिळविला. तो दानिएलाच्या पुस्तकात पाण्यावर चालत असो, किंवा प्रकटीकरणात एक पाय समुद्रावर व दुसरा पृथ्वीवर ठेवून उभा असो, त्या प्रत्येक भविष्यवाणीतील प्रतिमा भविष्यसूचक काळाशी संबंधित आहेत. आणि

यहूदाच्या वंशाचा सिंह म्हणून, ख्रिस्त स्वतःचे वचन सीलबंदही करतो आणि त्यावरील सीलही काढतो. जसा त्याने दानिएलाचे पुस्तक सीलबंद केले, तसाच त्याने प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायातील सात मेघगर्जनाही सीलबंद केल्या.

“योहानाला सूचना देणारा तो सामर्थवान देवदूत येशू ख्रिस्त यांच्याखेरीज दुसरा कोणीही नव्हता. त्याने आपला उजवा पाय समुद्रावर आणि डावा पाय कोरड्या भूमीवर ठेवला, यावरून सैतानाबरोबरच्या महान संघर्षाच्या अंतिम प्रसंगांत तो कोणती भूमिका पार पाडत आहे, हे प्रकट होते. ही स्थिती संपूर्ण पृथ्वीवरील त्याच्या सर्वोच्च सामर्थ्याचा आणि अधिकाराचा निर्देश करते. हा संघर्ष युगानुयुगे अधिक प्रखर आणि अधिक निश्चयी होत गेला होता, आणि अंधकाराच्या शक्तींची कुशल कार्यवाही आपल्या पराकाष्ठेला पोहोचेल त्या अंतिम प्रसंगांपर्यंत तो तसाच चालू राहील. सैतान, दुष्ट मनुष्यांशी एकरूप होऊन, सत्याविषयीचे प्रेम स्वीकारत नाहीत अशा सर्व जगाला आणि मंडळ्यांना फसवील. परंतु तो सामर्थवान देवदूत लक्ष वेधून घेतो. तो मोठ्या आवाजाने पुकारतो. सत्याचा विरोध करण्यासाठी सैतानाशी हातमिळवणी केलेल्यांना आपल्या आवाजाचे सामर्थ्य आणि अधिकार तो दाखविणार आहे.”

“या सात मेघगर्जनांनी आपले स्वर उच्चारल्यानंतर, दानियेलाला लहान पुस्तकाविषयी जशी आज्ञा देण्यात आली होती तशीच आज्ञा योहानाकडे येते: ‘सात मेघगर्जनांनी जे उच्चारले ते मुद्रांकित करून ठेव.’ या गोष्टी भविष्यकाळातील घटनांशी संबंधित आहेत, ज्या त्यांच्या क्रमाने प्रकट केल्या जातील. दानियेल दिवसांच्या शेवटी आपल्या वाट्याला उभा राहील. योहान ते लहान पुस्तक अमुद्रांकित झालेले पाहतो. तेव्हा दानियेलाच्या भविष्यवाण्यांना जगाला देण्यात येणाऱ्या पहिल्या, दुसऱ्या, आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांमध्ये त्यांचे योग्य स्थान प्राप्त होते. त्या लहान पुस्तकाचे अमुद्रांकन हे काळासंबंधीचा संदेश होते.”

“दानिएल व प्रकटीकरण ही पुस्तके एकच आहेत. एक भविष्यवाणी आहे, तर दुसरे प्रकटीकरण; एक सीलबंद पुस्तक आहे, तर दुसरे उघडलेले पुस्तक. योहानाने मेघगर्जनांनी उच्चारलेली गूढे ऐकली, परंतु त्याला ती लिहू नयेत अशी आज्ञा देण्यात आली.”

“योहानास देण्यात आलेला, आणि सात गर्जनांमध्ये व्यक्त झालेला विशेष प्रकाश, हा पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांखाली घडून येणाऱ्या घटनांचे चित्रण होता.” द सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट बायबल कॉमेंटरी, खंड ७, ९७९.

अध्याय आठ व बारा यांमध्ये पाण्यावर असलेल्या मनुष्यरूप पाल्मोनी म्हणून दर्शविण्यात आलेला ख्रिस्त, तोच आपल्या हातात लहान पुस्तक धरून असलेला सामर्थवान देवदूत आहे. तो यहूदाच्या वंशाचा सिंह आहे, जो आपल्या वचनावर मुद्रा करतो आणि ती उघडतो; आणि तोच गॅब्रिएलला आज्ञा देणारा आहे, कारण तो प्रधानदूत मिखाएल आहे.

तरीही प्रधानदूत मिखाएल, जेव्हा मोशेच्या देहाविषयी सैतानाशी वाद घालत होता, तेव्हा त्याने त्याच्यावर निंदात्मक दोषारोप करण्याचे धाडस केले नाही; परंतु तो म्हणाला, “प्रभू तुला धिक्कारो.” यहूदा 1:9.

मिखाएल हे ख्रिस्ताचे नाव आहे, आणि त्या नावाचा अर्थ असा आहे की तो केवळ देवदूतांचा सेनापतीच नाही, तर पुनरुत्थान करण्याचे सामर्थ्य असलेलाही तोच आहे. मिखाएल या नावाचा अर्थ आहे, “देवासारखा कोण आहे?” जेव्हा नबुखदनेस्सरने भट्टीत त्या तिघा पराक्रमी पुरुषांबरोबर देवाच्या पुत्रासारखा एक पाहिला, तेव्हा त्याने मिखाएललाच पाहिले. आणि प्रधानदूत मिखाएल हा देवाच्या लोकांचा अधिपतीही आहे, ज्याच्याविरुद्ध दानियेल अध्याय आठ, वचन अकरा याच्या पूर्ततेत, क्रूसावर, मूर्तिपूजक रोमच्या लहान शिंगाने स्वतःला उंच केले.

परंतु सत्याच्या शास्त्रात जे लिहिलेले आहे ते मी तुला दाखवीन; आणि या गोष्टींमध्ये तुमचा अधिपती मिखाएल याच्याशिवाय माझ्याबरोबर ठाम उभा राहणारा कोणीही नाही. दानियेल 10:21.

देवदूतांना आज्ञा देणारा, मृतांना पुनरुत्थित करणारा आणि कृपाकाल केव्हा समाप्त होईल हे ठरवणारा तो मिखाएलच आहे.

“आणि त्या वेळी तुझ्या लोकांच्या पुत्रांसाठी उभा राहणारा महान अधिपती मीकाएल उभा राहिल; आणि त्या वेळेस अशी संकटाची वेळ येईल की, राष्ट्र अस्तित्वात आले त्या काळापासून त्या वेळेपर्यंत कधीच झाली नव्हती; आणि त्या वेळेस तुझ्या लोकांपैकी ज्या प्रत्येकाचे नाव पुस्तकात लिहिलेले आढळेल त्याची सुटका होईल.’ जेव्हा ही संकटाची वेळ येते, तेव्हा प्रत्येक प्रकरणाचा निर्णय झालेला असतो; यापुढे परिविक्षेचा काळ उरत नाही, अपश्चात्तापींसाठी दया उरत नाही. जिवंत देवाची मुद्रा त्याच्या लोकांवर असते. हा लहान अवशेष, पृथ्वीच्या त्या शक्तीविरुद्धच्या प्राणघातक संघर्षात स्वतःचे संरक्षण करण्यास असमर्थ असलेला, ज्या शक्ती अजगराच्या सैन्याने एकवटलेल्या आहेत, देवाला आपला बचावकर्ता मानतो. सर्वोच्च सांसारिक सत्तेने असा हुकूम जारी केला आहे की त्यांनी पशूची उपासना करावी आणि छळ व मृत्यू यांच्या शिक्षेच्या भीतीने त्याची खूण धारण करावी. देवाने आपल्या लोकांना आत्ताच सहाय्य करावे; कारण त्याच्या सहाय्याविना ते अशा भयानक संघर्षात तेव्हा काय करू शकतील!” Testimonies, volume 5, 212.

यहूदाच्या वंशातील सिंह उघड करीत असलेले अंतिम रहस्य म्हणजे येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण होय, आणि त्यात हेही समाविष्ट आहे की त्याच्या भविष्यवाणीपर वचनातील प्रत्येक घटकाच्या आराखड्यावर व रचनेवर त्याचे नियंत्रण आहे. पाण्यांवर उभा असलेला, तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेला मनुष्य, जो आपला हात वर करून सदासर्वकाळ जिवंत असणाऱ्याची शपथ घेतो, आणि जो सिंहाप्रमाणे गर्जना करतो, ज्यामुळे सात मेघगर्जना आपले स्वर उच्चारतात, तोच दानिएलाचे पुस्तक मुद्रांकित करतो आणि प्रकटीकरणातील सात मेघगर्जनांनाही मुद्रांकित करतो. तोच सात शिक्क्यांनी मुद्रांकित पुस्तक उघड करतो, ज्याच्याकडे पुनरुत्थान करण्याचे सामर्थ्य आहे, आणि जो उभा राहून कृपाकालाचा अंत जाहीर करणारा महान अधिपती आहे. जेव्हा पाल्मोनीने गॅब्रिएलला दानिएलास “mareh” दृष्टान्त समजावून सांगण्याची आज्ञा केली, तेव्हा त्याचा नेमका तोच अर्थ होता.

दानिएलला “खाझोन” दर्शन समजावून सांगण्याची आज्ञा त्याने गॅब्रिएलला दिली नाही. “खाझोन” दर्शन म्हणजे दानिएल अध्याय आठ, पदे एक ते बारा यांतील बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचे दर्शन होय, आणि तेच तेराव्या पदात कालावधीविषयक प्रश्नामध्ये उल्लेखिलेले “दर्शन” आहे. “दर्शन किती काळपर्यंत असेल?” “खाझोन” दर्शन हे दैनंदिन (मूर्तिपूजकत्व) आणि उजाड करणाऱ्या अपराधाचे (पोपशाहीचे) त्या सामर्थ्याशी संबंधित आहे, जी पवित्रस्थान व सैन्य यांना तुडवितात.

मग मी एक पवित्रजन बोलत असलेला ऐकला; आणि जो पवित्रजन बोलत होता, त्याला दुसऱ्या एका पवित्रजनाने म्हटले, “नित्य बलिदानाविषयी, तसेच उजाडपण आणणाऱ्या अपराधाविषयीचे हे दर्शन किती काळपर्यंत राहिल, की ज्यामुळे पवित्रस्थान आणि सैन्य या दोन्ही गोष्टी पायदळी तुडविल्या जातील?” दानियेल ८:१३

पाल्मोनी (अद्भुत गणनाकर्ता) म्हणून ख्रिस्ताला “चाझोन” दर्शन किती काळ टिकणार, असा “किती काळ” हा प्रश्न विचारला जातो; आणि तो उत्तर देतो, “दोन हजार तीनशे दिवसांपर्यंत; मग पवित्रस्थान शुद्ध केले जाईल.” त्यानंतर दानिएल “चाझोन” दर्शन समजून घेण्याची इच्छा करतो, जे “नित्य अर्पण, आणि उजाड करणाऱ्या अपराधाविषयी, ज्यामुळे पवित्रस्थान व सैन्य या दोघांनाही पायदळी तुडविले जाईल,” यांच्याशी संबंधित आहे. परंतु गॅब्रिएलाला दानिएलाला “मारेह” दर्शन समजावून सांगण्याची आज्ञा दिली जाते. प्रत्येक तथ्याला देवाच्या वचनात त्याचे महत्त्व आहे. “मारेह” दर्शन म्हणजे सव्वीसाव्या वचनात ओळख करून दिलेले संध्याकाळी व सकाळी यांचे दर्शन होय.

आणि ज्या संध्याकाळी व सकाळीच्या दर्शनाविषयी सांगितले गेले आहे, ते सत्य आहे; म्हणून तू ते दर्शन बंद करून ठेव; कारण ते अनेक दिवसांनंतरचे आहे. दानियेल 8:26.

या वचनात “दृष्टांत” हा शब्द दोन वेळा उल्लेखिला आहे. पहिला उल्लेख “मारेह” दृष्टांताचा आहे आणि दुसरा “खाझोन” दृष्टांताचा आहे. “मारेह” दृष्टांत हा “संध्याकाळी आणि सकाळी” यांचा दृष्टांत आहे. “संध्याकाळी आणि

सकाळी” हा हिब्रू प्रयोग बायबलमध्ये वारंवार आढळतो, आणि तो नेहमी “संध्याकाळी आणि सकाळी” असाच अनुवादित केला जातो, जसे तो सव्विसाव्या वचनात आहे. बायबलमधील एकमेव ठिकाण, जिथे त्याचा “संध्याकाळी आणि सकाळी” असा अनुवाद न होता वेगळ्या प्रकारे अनुवाद केला गेला आहे, ते म्हणजे चौदावे वचन, जिथे त्याचा अनुवाद फक्त “दिवस” असा केला आहे. चौदाव्या वचनातील प्रत्यक्ष हिब्रू असा वाचला जाईल, “दोन हजार तीनशे संध्याकाळी आणि सकाळीपर्यंत.”

अॅडव्हेंटिझमचा मध्यवर्ती स्तंभ असलेला हा पद, देवाच्या वचनातील एकमेव असा पद आहे ज्यात “संध्याकाळ व सकाळ” हा शब्दप्रयोग फक्त “दिवस” असा व्यक्त केला आहे. प्रत्येक तथ्याला त्याचे महत्त्व असते, आणि दुसरे काही नसले तरी हे स्पष्ट आहे की पाल्मोनीने जाणीवपूर्वक त्या पदावर भर दिला. त्याने तसे केले, कारण किंग जेम्स बायबलचे भाषांतर करणाऱ्यांच्या मनांना त्याने असे मार्गदर्शन केले की त्यांनी हा वाक्यप्रचार त्याच्या वचनात जसा नेहमी लिहिला आहे त्यापेक्षा वेगळ्या रीतीने लिहावा. या तथ्यापासून जो मुद्दा निष्पन्न होतो तो असा की, जेव्हा गॅब्रिएलला दानिएलला “mareh” दर्शन समजावून सांगण्यास सांगितले जाते, तेव्हा त्याला दानिएलला 1844 च्या प्रकटण्याचे दर्शन समजावून सांगण्यास सांगितले जाते, आणि पवित्रस्थान व सैन्य यांच्या तुडविण्याविषयीच्या “chazon” दर्शनाचे नव्हे.

“संध्याकाळ व सकाळ” यांचे दर्शन हे २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणास आरंभ झाला तेव्हा घडलेल्या एका प्रकट होण्याविषयी आहे. २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजीच्या त्या प्रकट होण्याचे दर्शन हे पवित्रस्थानाच्या तुडविण्याविषयी नसून, पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणाविषयी आहे. त्या दिवशी एखादे भविष्यवाणीतील प्रकट होणे झाले होते काय?

“दानियेल ८:१४ मध्ये दर्शविल्याप्रमाणे, पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणासाठी आपला महायाजक म्हणून ख्रिस्ताचे परमपवित्र स्थानी येणे; दानियेल ७:१३ मध्ये सादर केल्याप्रमाणे, मनुष्यपुत्राचे सनातन काळाच्या प्राचीन व्यक्तीकडे येणे; आणि मलाखीने भाकीत केल्याप्रमाणे, प्रभूचे आपल्या मंदिरात येणे—ही सर्व एकाच घटनेची वर्णने आहेत; आणि मत्तय २५ मधील दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात ख्रिस्ताने वर्णन केल्याप्रमाणे, वराचे विवाहास येणे यानेही ह्याच घटनेचे प्रतिनिधित्व केले आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, ४२६.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी आपल्या मंदिरात ख्रिस्ताचे भविष्यसूचक प्रकट होणे दानिएलला समजावून सांगण्याची सूचना गॅब्रिएलला देण्यात आली होती. या कारणास्तव, गॅब्रिएलने दानिएलला २२ ऑक्टोबर १८४४ या तारखेचा दुसरा साक्षीदार दिला; कारण गॅब्रिएलने प्रत्येक बायबल-लेखकाला त्या बायबलमधील तत्त्वाचा काही ना काही प्रकार नोंदविण्यास प्रवृत्त केले होते, जे हे ओळखते की सत्य दोन साक्षींच्या साक्षीवर स्थिर केले जाते. जर गॅब्रिएलने दानिएलला २२ ऑक्टोबर १८४४ समजावून सांगायचे होते, तर “प्रकट होण्याच्या दृष्टान्ताला” स्थिर करण्यासाठी त्याला दुसऱ्या साक्षीदाराची आवश्यकता होती.

गॅब्रिएल आपले कार्य प्रथम दानियेलच्या “chazon” दृष्टांताचा अर्थ समजून घेण्याच्या इच्छेला संबोधित करून सुरू करतो, आणि तो असे करून हे स्पष्ट करतो की “chazon” दृष्टांत हा तोच दृष्टांत आहे, जो 1798 मधील “अंतकाळाच्या” वेळी समाप्त होतो.

आणि उलाईच्या काठांमधून मला एका मनुष्याचा आवाज ऐकू आला; त्याने हाक मारून म्हटले, गॅब्रिएल, या मनुष्याला हे दर्शन समजावून सांग. मग मी जिथे उभा होतो तिथे तो जवळ आला; आणि तो आला तेव्हा मी भयभीत झालो व माझ्या मुखावर पडलो; परंतु तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, समजून घे; कारण हे दर्शन शेवटच्या काळासाठी आहे. दानियेल 8:16, 17.

मागील वचनातील “दृष्टांत”, म्हणजे “अंतकाळी” असलेला, हा “खाझोन” दृष्टांत आहे, आणि दानिएलच्या पुस्तकातील “अंतकाळ” हा १७९८ आहे. हाच तो “दृष्टांत” आहे, ज्याचा अर्थ दानिएल जाणून घेण्याचा प्रयत्न करीत होता; परंतु गॅब्रिएलला दानिएलास समजावून सांगण्याची आज्ञा देण्यात आलेला तो “दृष्टांत” नव्हता. कारण त्यासाठी गॅब्रिएल दुसरा एक साक्षी पुरविणार आहे.

मग तो मी उभा होतो त्या ठिकाणी जवळ आला; आणि तो आला तेव्हा मला भय वाटले, आणि मी तोंडावर पडलो; परंतु तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, समजून घे; कारण हे दर्शन शेवटच्या काळासाठी आहे. तो माझ्याशी बोलत असता, मी भूमीकडे तोंड करून गाढ झोपेत गेलो होतो; पण त्याने मला स्पर्श केला आणि मला सरळ उभे केले. मग तो म्हणाला, पाहा, क्रोधाच्या अंतिम काळात काय घडेल हे मी तुला कळवीन; कारण नेमलेल्या समयी शेवट होईल. दानियेल 8:17-19.

गॅब्रिएल दानियेलाला, "पाहा," असे कळवून आपली नेमणुकीची जबाबदारी स्वीकारतो; म्हणजे दानियेलाने पुढील तथ्य विचारात घ्यावे. पुढील तथ्य असे आहे की लेवीयव्यवस्था छब्बीस मधील दोन "सात वेळा" यांपैकी "शेवटचा क्रोध" 1844 मध्ये समाप्त होतो. "शेवटचा क्रोध" हा थेट कालभविष्यवाणी म्हणून ओळखला जातो, कारण त्याला तो "समाप्त" होण्यासाठी एक "नियोजित वेळ" आहे. "क्रोध" हा एका कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करित असला पाहिजे, कारण त्याच्या समाप्तीसाठी एक "नियोजित वेळ" आहे. जर "क्रोध" हा केवळ एखादा कालबिंदू असता, तर त्याचा शेवट नसता; तो फक्त तो घडलेला क्षण असता.

"क्रोध" याला एक निश्चित समाप्तिबिंदू होता, जो चिन्हांकित केलेला आहे; म्हणून तो एका कालखंडाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो. हा कालखंड "शेवटचा क्रोध" असा दर्शविला आहे. जर शेवटचा आहे, तर पहिलाही असलाच पाहिजे. "पहिला क्रोध" हा दानिएल अध्याय अकरामध्ये ओळखला जातो, आणि तेथेही तो एक कालखंड आहे; कारण पोपसत्ता "क्रोध" संपेपर्यंत "कार्यात राहणार व भरभराटीला येणार" होती.

आणि सुजांपैकी काहीजण पडतील, जेणेकरून त्यांची परीक्षा व्हावी, आणि त्यांना शुद्ध करण्यात यावे, आणि त्यांना शुभ्र करण्यात यावे, अगदी शेवटच्या काळापर्यंत; कारण ते नेमलेल्या काळासाठीच आहे. आणि तो राजा आपल्या इच्छेप्रमाणे वागेल; आणि तो स्वतःला उंचावेल, आणि प्रत्येक देवाहून स्वतःला महान ठरवील, आणि देवाधिदेवाविरुद्ध अद्भुत गोष्टी बोलेल; आणि संताप पूर्ण होईपर्यंत तो भरभराटीला येईल; कारण जे ठरविले गेले आहे ते घडून येईल. दानियेल 11:35, 36.

या दोन वचनांत, आपल्या इच्छेनुसार वागणारा आणि स्वतःचा गौरव करणारा राजा हा विषय आहे. छत्तीसावे वचन हे ते वचन आहे ज्याचे पौल परिभाषारूपाने उद्धरण करतो, जेव्हा तो देवाच्या मंदिरात बसलेला आणि आपणच देव आहोत असे स्वतःला दाखविणारा "पापाचा मनुष्य" याची ओळख करून देतो. इ.स. ५३८ ते १७९८ या काळातील अंधकारयुगातील छळाचा उल्लेख पंचतीसाव्या वचनात केला आहे, आणि तो "अंतकाळापर्यंत" चालू राहतो, जो १७९८ होता, आणि तोच "नियुक्त काळ" होता. त्यानंतर छत्तीसावे वचन हे दर्शविते की पापसत्ता "कोप पूर्ण होईपर्यंत" "समृद्ध होईल." या वचनात हे दाखविले आहे की पापसत्ता १७९८ पर्यंत समृद्ध झाली; त्या वेळी पहिला "कोप" "पूर्ण" झाला होता. देवाच्या भविष्यसूचक वचनाने हे "निश्चित" केले होते की पापसत्ता बारा शतके आणि साठ वर्षे, म्हणजे १७९८ पर्यंत, जो "अंतकाळ" होता, टिकून राहील.

पहिला "क्रोध" 1798 मध्ये संपला, आणि "शेवटचा क्रोध" 1844 मध्ये संपला. हे दोन्ही क्रोध विशिष्ट समाप्तिबिंदू असलेल्या कालावधी म्हणून दर्शविले आहेत; त्यामुळे ते दोन्ही काळाविषयक भविष्यवाण्या असल्याचे ओळखले जाते. "संध्याकाळी आणि सकाळी" (दिवस) यांचे, ज्यांनी 22 ऑक्टोबर 1844 ही तारीख निर्देशित केली, त्या दर्शनरूप दृश्याचा ("mareh") अर्थ दानिएलाला समजावून सांगण्यासाठी गॅब्रिएलला पल्मोनीकडून आज्ञा देण्यात आली होती, आणि त्याने त्या तारखेचा दुसरा साक्षी पुरवून तसे केले.

तेराव्या वचनातील "chazon" दृष्टांत, जो दानिएल समजून घेण्याची इच्छा करित होता, तो तुडवून टाकण्याच्या त्या दृष्टांताविषयी होता, ज्याचा शेवट 1798 मध्ये "अंतकाळी" झाला. चौदाव्या वचनातील "mareh" दृष्टांताचा शेवट, तेवीसशे वर्षांच्या कालभविष्यवाणीच्या पूर्ततेत, तसेच पाचशे व वीस वर्षांच्या कालभविष्यवाणीच्या पूर्ततेत, 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी अति पवित्र स्थानात ख्रिस्ताच्या प्रकट होण्याने झाला. त्या दोन्ही कालभविष्यवाण्या हबक्कूकच्या पवित्र पट्टिकांवर दर्शविलेल्या आहेत, ज्यांविषयी सिस्टर व्हाईट सांगतात की त्या प्रभूच्या हाताने निर्देशित करण्यात आल्या होत्या, आणि त्यांत बदल करण्यात येऊ नये.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“आपल्याला शिकण्यास अनेक धडे आहेत, आणि विसरून टाकण्यासही अनेक, अनेक गोष्टी आहेत. देव आणि स्वर्ग ह्यांच्याशिवाय कोणीही अचूक व चूक न होणारे नाही. जे असे समजतात की त्यांना कधीही एखादा लाडका दृष्टिकोन सोडावा लागणार नाही, किंवा कधीही एखादे मत बदलण्याची वेळ येणार नाही, त्यांची निराशा होईल. जोपर्यंत आपण आपल्या स्वतःच्या कल्पना आणि मतांना हट्टाने चिकटून राहतो, तोपर्यंत ख्रिस्ताने ज्यासाठी प्रार्थना केली ती एकता आपल्याला प्राप्त होऊ शकत नाही.” Review and Herald, July 26, 1892.